

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.018 van 29 januari 2015
in de zaak A. 213.982/XIV-36.001**

In zake: Francine HARTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jeanne-Marie Hauspie
kantoor houdend te 1030 Brussel
Lacomblélaan 59-61
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de POLITIEZONE 5344 SCHAAARBEEK - EVERE -
ST.-JOOST-TEN-NODE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Thomas Eyskens en Jens Mosselmans
kantoor houdend te 1000 Brussel
Bischoffsheimlaan 36
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2014, strekt enerzijds tot de nietigverklaring van de beslissing van het politiecollege van 17 juli 2014 waarbij de aanvraag van verzoekster om verlenging van de dienstactiviteiten na de leeftijd van 65 jaar wordt geweigerd en anderzijds tot het opleggen van “een dwangsom van 250 € per dag in geval verzoekster niet in dienst zou worden gehouden vanaf 01/11/2014”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 228.870 van 22 oktober 2014 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Het genoemde arrest is op 27 oktober 2014 aan verzoekster ter kennis gebracht.

Op 12 december 2014 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan verzoekster de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

Verzoekster heeft niet gevraagd om te worden gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

4. Verzoekster heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

5. Het vermoeden van afstand van het geding is te dezen van toepassing.

IV. Kosten

6. De verwerende partij vraagt dat verzoekster zou worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 168 euro, zijnde 140 euro verhoogd met 20% omwille van de aard van de procedure.

7. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ bepaalt:

“§ 1. Het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.”

Er is te dezen grond om met toepassing van deze bepaling de verwerende partij een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen.

8. Wat de begroting van de omvang van de rechtsplegingsvergoeding betreft, bepaalt artikel 67, §2, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’:

“§ 2. Het basis-, minimum- of maximumbedrag bedoeld in paragraaf 1 wordt verhoogd met een bedrag dat overeenstemt met 20 procent van dit bedrag, als het beroep tot nietigverklaring gepaard gaat met een vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen, of als de vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend wordt en gepaard gaat met een beroep tot nietigverklaring.

[...]

Er is geen verhoging verschuldigd, met name als de afdeling bestuursrechtspraak beslist dat het beroep tot nietigverklaring doelloos is of dat het slechts korte debatten vereist, of als de artikelen 11/2 tot 11/4 van dit besluit van toepassing zijn.”

9. De verwerende partij vordert een rechtsplegingsvergoeding van 140 euro verhoogd met 20 % omwille van de aard van de procedure.

Vermits te dezen artikel 11/3 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ van toepassing is, is er geen reden om de door de verwerende partij gevorderde - verhoogde - rechtsplegingsvergoeding van 168 euro toe te kennen. Enkel het gevorderde bedrag van 140 euro dient te worden toegekend.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 200 euro en tot een rechtsplegingsvergoeding van 140 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig januari tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Joris Casneuf, griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques